

*Zato bo naša prihodnja številka izšla
v sredo 24. dec., t.j. dan pred Božičem*

TRST, SOBOTA 20. DECEMBRA 1952.

CENA 20 LIR

**Ob VIII. obletnici ustanovitve »Fontanotove« brigade
bo jutri, v nedeljo 21.1.m. ob 14. uri pri SV. BARBARI
proslavna manifestacija
Govorila bosta
Marija Bernetič
Vanni komisar divizije »Natisone«
Predsedoval bo Mario Depanher**

Tov.STALIN 73-letnik

A black and white portrait of Joseph Stalin, looking slightly to the right. He has a thick mustache and is wearing a military uniform with a high collar and epaulettes. A star medal is visible on his left chest.

Jutri, v nedeljo 21. t.m. ob 9. uri
v Kinu ob morju bo tovariš
VITTORIO VIDALI
govoril o
Stalinovem nauku
Predsedoval bo tovariš Stane Bidovec

V torek 16. č. m. ob 14.30 je 11 močnih policijskih oddelkov, ki so se »oborožili« z lestvami, kleščami in kladivi, v veliki naglici snelo 11 dvojezičnih napisov v Stivanu, Devinu, Sestljanu in Nabrežini. Vsa policijska »akcija« je bila »bliskovita« in se je istočasno izvršila na vseh enajstih »točkah».

Tako je bil izpolnjen ukaz, ki ga je prejšnji petek dal gen. Winterton, poveljnik anglo-ameriškega področja STO. Obe fašistični ofenzivi okupacijske oblasti proti dvojezičnim napisom sta se vršili po kontak-
tu gen. Wintertona s titofašističnimi predstavniki. Gen. Winterton je poklical k sebi nabrežinskega župana g. Terčona in mu ukazal, naj se sname dvojezični napis v Sliv-
nu, Devinu in Sesljanu, češ da so bili postavljeni »v nam-
tj. iz »nasprotju«
Mussolinijev zakonik iz leta 1923. čim se je vrnil iz Postojne v Slovenji, kjer je bil gost ti-
tovske vlade.

Polijski oddeki so sneli »inkriminirane«
napise dan za tem, ko se je titovski predstavnik v Trstu Zemljak podal

ki in tako pripomorejo k uspe-
hu akcije.

Stavka se je vršila, kot je bilo napovedano, v sredo od 11.30 do 12. Uspela je 100 odstotno. Važno je zlasti dejstvo, da je v teku te stavke prišla popolnoma do izraza tesna pove-
zava med slovenskimi in italijanskimi delavci, ki so vsi stavkali. Stavkali so tudi del-
lavci iz Italijanske republike, ki s iz Tržica in Furlanije, ki so s svojim zavednim stališčem pripomogli k popolnemu uspe-
hu protestne manifestacije. V Rimskem karmnolu se je do-
godilo le en primer stavkoka-
šiva.

Za časa stavke so predstavi-
niki ES organizirali po delo-
viških protestna zborovanja, na katerih se je razložila nečuve-
nost in protidemokratski-
zadržanja okupacijskih in ci-

Ko se je stavka začela po delovistihi, t. j. ob 11,30, so se zaprle tudi vse trgovine, obrtniške delavnice, gostilne, javne stavke» od 11. do 12. ure. O tej titovski «stavki» nihče ni nič vedel. O nji ni bil obveščen niti njihov najvišji predstavnik v Nabrežini, ki je padel z

ni lokalni tudi. Od 11.30 do 12 je bila nabrziška občina popolnoma paralizirana.

Za časa stavke so krožili po vsej občini močni oddelki policije na konjih, peš in na motornih vozilih. Vsa občina je v tisti pol uri žvela kot v obsebnem stanju.

Edini poskus za razbižite stavke pa je prišel s strani tifaštav. Nekdo je v torek zvečer telefoniral uredništvu »Primorskega dnevnika«, da so ES napovedali splošno pretežno stavko. To je najbrže zelo zmedlo tifaštiste, ki se s takimi akcijami ne morejo postavljati in ki se vedno omejujejo le na kapitrano demagogijo. Ne vemo, kaj so tifaštisti med seboj odločili, dejstvo pa je, da je »Pr. dnevnik« izšel drugi dan z vestjo, da so Petronijevi fantomski »sindikati« napovedali »splošno

neba, ko ga je naš tovariš vprašal, kaj naj pomeni ta njihova poteza. In prav zato o tej »stavki« ni bilo ne duha ne sluha, čeprav se »Primorski« v svoji četrtkovni številki razpisuje o popolnem uspehu splošne stavke, ki pa nima s tifaštisti nobenega opravka. Stavka, ki je popolnoma uspešla, je bila tista, ki so jo proglasili Enotni sindikati, ne pa tistovi, ki so jo hoteli razbižiti in onemogočiti, ko so provokatorsko napovedali svojo »stavko« za 11. ur, t. j. pol ure pred od ES določenim rokom.

Ta razbižalski poskus tifaštistov, ki ponovno dokazuje njihovo nesramno razbižalsko in protislovesno vlogo tudi v teku nabrziških dogovork, pa je popolnoma propadel. Sami njihovi pristaši so morali priznati, da bi Petronijevi

«sindikati» lahko stavkali le s fantomi ali kvečjemu s svojimi aktivisti.

Poleg stavke so se vršila v nabrežinski občini na pobudo nabrežinski ožji občinski odbor, ki je izglasoval naslednji protest: »ZVU - Trst - Občinski odbor občine Devin-Nabrežina zbran na svoji izredni

monistične prijle prostestna zborovanja proti Wintertonovemu ukazu in Palutanovim ukrepom. Zborovanja so se v terek vršila v Medvišju, Stivanu, Devinu, Sempolaju, Travci, Praprotu in Prečniku. Na vseh zborovanjih so govorniki obsodili politiko okupacijske oblasti, rasiščno gonijo Italijanskih Sovinstov in nestransko demagoško vlogo tifasistov, ki delajo v coni B. Italijani se slabše kot je Mussolini delal v Sloveni. Na vseh zborovanjih so sprejeli protestne resolucije, ki so bile poslane gen. Wintertonu in Palutanu. Nabrano je bilo tudi več podpisov: V Medvišju 66, v Stivanu 76, v Devinu 108. Drugi podpisli so bili nabrani po ostalih vaseh obzede.

Takoj, ko se je ozvelo za nasilno odstranitev dvojezičnih napisov, se je sestal

Jutri, v nedeljo 21. t.m. ob 9. uri
v Kinu ob morju bo tovariš

VITTORIO VIDALI

govoril o

Stalinovem nauku

Predsedoval bo tovariš Stane Bidovec

KAJ JE TITOV POOBLAŠČENEC PREDLAGAL SFORZI JULIJA 1951

Cono A s Sv. Nikolajem Italiji
cono B z malim delom cone A Jugoslaviji

Tito je v Smederevski Palanki izjavil, da je Italija že dobila Trst in da si zato on pridržuje cono B

zinškem območju napove za drugi dan, t. j. za sredo splošno polurno stavko od 11,30 do 12. Predstavniki nabrežinskega okrajnega odbora ES so o tej stvari očitljivo obvestili župnana g. Terčona in požu-pana g. Floridana, ki sta se z akcijo strinjala. Prav tako so se z akcijo strinjali predstavniki kršćansko-socialcev in ožji občinski odbor.

**LJUDSKI KOLEDAR
SHPZ
V RAZPRODAJI**

**V VSKO SLOVEN-SKO HISO NAJ PRIDE
a LJUDSKI K O L E D A R
SHPZ,** KI JE ZELO BO-GATO OPREMLJEN Z ZANIMIVIMI CLANKI, SLIKAMI, RAZPRAVI-MI, LITERARNIMI PRI-SPEVKI.

**NE POZABITE: V VSKO SLOVENSKO HISO
a LJUDSKI K O L E D A R
SHPZ!**

Predstavniki Enotnih sindi-katov so v svojem proglasu o stavki pozvali tudi vse trgovce, obrtnike, gostilničarje itd., naj se pridružijo delavski stav-

Te dni so v štabu atlantske vojske (NATO) v Parizu začeli diskutirati poleg vsega drugih vprašanj, ki se tičejo vojnih priprav, tudi vprašanje, ali se spopad med Jugosla-vijo in Italijo. Atlantski vojskaški, ki jim je le do tega, da čimprej pridejo do velike količine topovskega mesa in do utrditve vržnih pozicij, postavljajo rešitev tlaškega vprašanja kot preprosto za uvrstitve njihovih načrtov na Balkanu.

Kakšna naj bi bila ta rešitev, do katere hočejo atlantski krugi priprijeti?

Ze v omenji prejšnji številki smo omilili Sforzove zapiske, ki jih je objavil 4. decembra t. l. rimski list «Gloved». Zato, da se v vsej svoji ogabnosti pokaže Titovo izdajstvo jugoslovanskih in slovenskih narodnih interesov, bomo podrobneje obvestili javnost o teh zapisnikih.

Rajnik gref Sforza, ki je bil pet let zunanji minister Italije, je med drugim razpustil tudi štiri zapiske o razgovorih, ki jih je v drugi polovici julija 1951 imel s Titom vsem pooblaščenem.

V prvem zapisniku pravi gref

Sforza, da se je njegovo prvo srečanje s hitovskim odposlanecem V. vršilo 18. julija 1951. Titovski odposlanec Y. najprej obvesti Sforzo, da potuje po Italiji in turistu in da izrablja to priliko za srečanje **z zaupno osebo italijanske vlade**. Z obeh strani se pride do zaključka, da je razgovor informativnega, neobveznega in nadvse zaupljivega značaja. Po dolgem fraziranju se **«z obeh strani prihaja do zaključka, da sta bodisi Italija kot Jugoslavija za likvidacijo STO»**.

Tako Sforza kot Y. sta si stalno v teku razgovorov skušala obojestransko dokazati, da je Italija, oz. Jugoslavija tista, ki bi imela največjo korist od te likvidacije in da mora zato Italija, oz. Jugoslavija najbolj **«žrtvovati»**.

Po ugotovitvi o obojestranski želji po likvidaciji STO, sta si Sforza in Y. postavila vprašanje, **«kakšno bi lahko prišlo do te likvidacije»**. Y. je izjavil da bi se **«Jugoslavija kvečjemu odrekla koni A (razen kakšnega detaljnega po. pravka na severu v njeno korist) in bi si priključila cono B (razen kakšnega detaljnega**

popravka na črni med cono A in B v korist Italije).

V teku diskusije je Y. dal razumeti Sforzi, da Italija ne bi dobila velikega dela cone B. Sforza pa mu je odgovorila, da bi Jugoslavija imela po rešitvi territorialnega in političnega vprašanja velike koristi od gospodarskega, finančnega, trgovskega in tudi vojaškega sodelovanja z Italijo. Y. mu je odgovoril, da se mora zavestno prav posebno zaradi sedanja ga mednarodnega položaja, da se **«zal»** mora najprej rešiti **«tercično - territorialno vprašanje»**.

Glede **«ekvivalentov»**, je Y. poudaril, da se o njih ne more govoriti, saj je v coni A ostali del Slovencev, ki bi ostali pod Italijo.

Sforza mu je z druge strani omenil **«ekvivalente»** Pule, Reke, Zadra, istrskih mest in t.d. Kot Sforza pravi, ta argument ni bil po godu Yju, ki se je zato začel ukvarjati z drugimi vprašanji. Določil je, da se bosta ponovno sestala naslednji dan in da bo v tem času Y. igral vlogo etničnega in šel na obisk v Vatikan.

Na koncu zapiska je Sforza

počel nekaj zaključkov, v katerih pravi, da so v Gorici pri govorilu na seji, ki je predstavljal samo omenjeni, da se o tem argumentu ne bo govorilo; da Y. ni omenil vprašanja obnovitve gospodarskih pogajanj. Sforza pa mu je na koncu dejal na privraten način, da bi se moral tist ob obeh težeh usmeriti po poti dokazovanja velikih koristi, ki bi jih imelo zblžanje med Italijo in Jugoslavijo, in po poti popularizacije skupnih trgovskih, gospodarskih in tudi vojaških vprašanj.

Drugi razgovor se je vršil 19. julija 1961. Sforza je začel razgovor na podlagi izjav tistovskega pobleščena, da bi bila beograjska vlada pripravljena na odstop cone A Italiji in priključitve cone B (razen nekaterih popravkov). Sforza je pozval Y-ja, naj mu razloži jugoslovanske želje v zvezi s cone B, da bi se povzelo vse, kar je nekaj zemljevidov, na katerih je onega pokazal Sforzi. Na tem zemljevidu je bila narisana rdeča črta, ki je tekla od istočnega STO v Italijo, do Murskega in zelenico proti vzhodu skoraj do Zagonika, nato je krenila proti severovzhodu in je

no. Sforza je vprašal, ako bi bila beograjska vlada pripravljena nuditi Italijanom cone B specialno avtonomijo. Y je odgovoril, da ga ta argument sedaj ne zanima, a da bi Italija morala v tem primeru nekaj takega nuditi Slovincem cone A.

V svojih zaključkih po tem razgovoru pravi Sforza, da je imel vtis, da bi bila Jugoslovanska vlada pripravljena na odstop Kopra skupno s cono A Italiji, ako bi prejela, kar zahteva v conaj A. Sforza pravi, da so mu bili Y. zadovoljstven, ker je izjavil, da beograjska vlada ne more biti preko končanosti njih koncesij, ker ima Tito govore v notranjosti prav posebej zaradi rusofilskega in protizahodnega kominformističnega komunizma, kar je nevarna stvarnost, ki jo mora treba stalno imeti pred očmi v teh pogajanjih. Je že dejal, da za maršala, mi je dejal, predložiti kot rezultat in končno njegove evolucije je zadoščalo prepustitve Trsta Italiji. Toda prepustitve drugih ozevalj na obali cone B, ki je slovenska in jugoslovanska, javnost smatra kot dejansko pridobljeno, gre preko tistega

kar lahko previdno sme tve-
gati.

Tretji razgovor se je vršil
25. julija 1951. Sforza je povabil
Y. ja na kosilo. Govorila
sta o vsemogocih Sforza-
pravi, da mu je Y. napravil vsi
burju, ki igra vlogo socialis-
ta.

Y. je rekel, da je mislil na
Sforzovo idejo o avtonomiji in
ga vprašal, če z njo misli le na
pokrjaljsko avtonomijo ali pa
na neka pravica posameznim
krajem in mestom. Vprašal je
tudi, če pokrjaljska ureditev
pomeni pokrjaljsko vlado in
priznanje Zato, da bi morala
njegovja vlada (beogradska, a
ni) upoštevati svojo suverenost
nad cono B. »Pod tem pogojem
bi se dalo nuditi veliko
koncesij«.

Nato je Y. dejal, da aupa,
da bi njegova vlada sprejela,
naj bi se prentila rešitev na
podlagi šest širokih črt: a)
Trst in cona A (razen poprav-
kov, o katerih se je govorilo
v II. razgovoru) Italiji; b) co-
na B pod Jugoslovansko suve-
renostjo (razen popravkov na
severu v korist cone A, glej
II. razgovor) s specialno avto-
nomijo italijanski črti, ki bi
se doletela; c) sporazumi za

uporabo tržaške luke; č) dru-
gi trgovski in gospodarski
sporazumi.

Sforza ugotavlja, da je si-
sno, da je Y. v teku 3-4 dni
vprašal Bled za navodilni
perspektivo avtonomije in
dobil privolitev k temu. Y.
skuša prepričati Sforzo
vrednosti te linije razkasan-
za Italijo in o odzivu, ki l
ga imela v javnosti.

Cetrin in zadnji razgovor s
je vršil 30. julija 1951. Sforza
je sporočil, da pogajanja o
avtonomiji Italijanom v con
nimajo nobene »praktične
riste. Boljše bi bilo nadalj
viti razgovore o teritorialni
zaključku. Y. je dejal, da me-
ni zelo žal, da se ni prišlo o
vprašanju glede avtonomije
keo, da mu z Bleda dal polno
močje za to. Rekel je, da
bilo odrezanje obale od hite-
landa absurd. Vprašal se je
Sforza, ako je omenil zvezo
kakšne veliksne prestižne
vire so onemogočile marsa-
umik iz cone B. Sforza je o-
govoril, da je to omenil, a
tudi Italija ne more pristati
prepusitve drugih Italijane
Jugoslaviji. Zato sta oba p-
šla do zaključka, da so ra-
govori končani.

Na Dunaju so se srečali predstavniki vseh narodov sveta

Naša delegacija ne prisostvuje Kongresu, ker ni mogla prestopiti meje zaradi fašističnega ukaza rimske vlade - Poročilo Joliot-Curiea in diskusija

DUNAJ — V petek popoldne se je svačeno otvoril v belgijskem Koncertnhuusa v velikom dvorani sektorju Dunaja Kongres narodov za mir. Pozdravili in otvorili prvi govor je imel predsednik Svetovnega sveta mira Joliot-Curie, ki je pozdravil preko 2000 delegatov in publicence iz vsega sveta in se zahvalil za pripravljen sprejem avstrijskih borcem za mir, ki so s svojo požrtvovalnostjo omogočili organiziranje kongresa.

Joliot-Curie je postavil vprašanje oboževnosti kot polja, ki ugonablja gospodarstvo, zavira napredek človeštva in povzroča nevarnost vojne. Postaviti se mora staliste mirnega sožitja med državami in sistemi pomeni oddaljiti in odstraniti vojno nevarnost. Predlagal je prenehanje vseh vojn, ki so v teku in preprosto atomskega orožja. Dotaknil se je tudi vprašanja bakteriološkega orožja, ki predstavlja težko nevarnost za človeštvo. Dejal je, da je treba najti način za sklenitev premirja v Koreji, Ma-

laji in Vietnamu, da se lahko potem s pogajanj doseže mir. Dokazal je da Atlantski pakt omogoča nacionalno neodvisnost dežel, ki mu pripadajo in da se zaradi svoje pristranosti organizacija ZN krha. Sprejeti je treba vanje vse države, med temi predvsem Kitajsko. Za ponovno vzpostavitev učinkovitosti OZN je treba skleniti pakt miru med 5 velikimi silami. Na dnevi red je ob koncu svojega govora predlagal razpravo o nacionalni varnosti in neodvisnosti, o prenehanju vseh vojn, ki so v teku, in o mednarodni pomiritvi.

Po Joliot-Curijeju so govorili še indijski predstavnik Kiselev, ki je poudaril, kako je indijski delegacija sestavljena od najrazličnejših elementov, ki jih združuje želja po ohranitvi miru, da bi kristjanski poslanec Terranova, ki je dejal, da ljudje potrebujejo Boga, a da Bog potrebuje ljudi, in znani eksistencialistični pisatelj Sartre, ki je poudaril važnost pomiritve in sodelovanja med kapitalističnim in socialističnim

nim svetom ter je izjavil, da vojna v vsakem primeru predstavlja zlo, mir pa največjo dobrobo človeštva.

V soboto je govorila vdova nekdanjega kitajskega državnika Sun Jata Sena, ki je pozvala Amerikance z Rooseveltovimi besedami, naj se otejejo strahu in naj sodelujejo v borbi za mir. Biški ministri predsednik Nemčije Wirth je postavil vprašanje enotnosti Nemčije kot glavnega faktorja za pomiritev v Evropi.

Yves Farge je postavil vprašanje široke diskusije o paktu miru med veselim, medtem ko je biški italijanski minister Cianca protestiral proti sklepu italijanske vlade o ukinotiv vseh politnih listov za Avstrijo do zaključka Kongresa narodov.

Ehrenburg je govoril v nedeljo in dokazal, kako se ameriški pladnih krogov vedno bolj loteva vojna historija, ki prehaja v noroglavost. Po drugi strani je s citati pokazal, kako se v svetu stalno bolj širi resnica o sovjetski politiki mira. Dejal je, da so

sovjetski narodi pripravljeni žetvi v miru z ameriškim ljudstvom s kakršnikoli predsednikom na čelu. Za korejske borbe miru je govorila Kim Jen Sen, ki je pripovedovala o grozotah, ki so jih Amerikanci izurili, 120.000 ubitih otrok, žena in starih po ukazi Mac Arthura v pokrajini Kuang in o 70.000 ubitih otrok v svinjski jami v Anaku.

V diskusijo sta posegla tudi Sereni za italijanske prišaste miru in Molly Jannits za ameriške delegacije.

Tržaška delegacija za Kongres narodov ni mogla odpotoati v Dunaj, ker ni mogla prekorati avstrijsko-italijanske meje zaradi znane jasiščne odredbe De Gasperijeve vlade o neveljanosti politnih listov za Avstrijo. Tržaški odbor miru je proti neveljanemu okrepu protestiral pri italijanskemu ministru Seelbi in poslanec Kongresu na Dunaj brzojako s pozdravom in v obvestilo, da se Tržičani ne morejo udeležiti Kongresa zaradi omledene ukrepa.

Italiji v coni je Y. megle-
no odgovoril, da bi šlo je za
Debeli rt s Sv. Nikolajem.
Sforza je nato pripomnil, da
si je pričevalok veliko več,
da je velika razlika med »Zri-
vijo« Italije in »Zrčvijo« Ju-
goslavije in da si ni pričevalok
takega skopštva. Sforza je
vprašal vsaj Koper, kakar je
Y. odgovoril, da se mu o tem
še sanja ne in da tržaškemu
bazenu zadostuje to, kar je
Tito pripravljen odstopiti.

Nato sta se oba spustila v
razglabljanje o važnosti cone
B za eno in drugo državo.
Sforza je poudaril »revizionisti-
čni duha«, ki vlada med za-
hodnimi deželami in koristi, ki
bi jo Jugoslavija imela od re-
vizije vojaških klavzul, čemur
je Y. goreče pritril. Sforza je
preizkušal svojega sobesedni-
ka, in ga vprašal, ako bi bila
Jugoslavija pripravljena po-
nuditi Italiji nekaj več v om-
n B, če bi prejela nekaj ozemlja
na italijansko - jugoslovanski
meji. Y. je odgovoril negativ-
no, da ne.

Se je stisnil z Y. jem, ki m-
je dejal, naj bi tisk zabel po-
darjati koristi, ki bi jih Italija
in Jugoslavija imeli od skup-
nega sodelovanja.

To je torej v glavnem pote-
razgovorov med grofom Sfor-
zo in Titovim pooblaščenem
Y. jem.

V tem trenutku, ko se m-
lično išče rešitev tržškega
vprašanja, ki naj bi odločil
pomiploga k pritrditvi zve-
njenja člena napadalnemu s-
stemu ameriškega imperial-
zma v južnem delu Evrop-
nam lanskoletni razgovori
med Sforzo in Titovim po-
oblaščenem odkrivajo obo-
stransko željo po čimprejšnji
ureditvi tega vprašanja na
čin, ki bi zadostil pohlepu
nih in drugih.

Iz teh razgovorov se lahko
povezave naslednji zaključki
Titova in De Gasperijeva vl-
da sta s edini v želji po li-
vidaciji STO, ki predstavlj-
resno oviro za ostvaritev a-
vjaških načrtov Anglo - ame-
kancev na tem področju; o-

naslanja STVO: do se priznavata, da bi glavni del cone A moral pripasti Italiji in glavni del cone B Jugoslaviji. Obe vlad: se strinjata tudi, ko gre za določitev »visine« popravkov v korist Jugoslavije v coni A. Sforza se v teh razgovorih ni postavil proti predlaganim popravkom v korist Jugoslavije.

Ti dve vlad se ločita le v trenutku, ko se postavlja vprašanje popravkov v korist Italije v coni B. Tito je pripravljn odstopiti področje Debelga rta, morda celo Koper. De Gasperi pa je mnenja, da bi moral iz »prestižnih razlogov« dobiti glavni del obale cone B. Iz istih »notranjih prestižnih razlogov« se Tito ne more odreči glavnemu delu obale cone B in se sklicuje na »monstranje težave s komunisti« ki predstavljajo težko nevarnost za njegov režim.

V bistvu gre torej le za drugorazredni spor, ker se v glavnem eni in drugi strinjajo s predlaganim in celo začetujejo, kako naj bi se razvilo

Ameriškim in angleškim imperialistom se vedno bolj mišlja s konkretizacijo protislojanske fronte. Tej fronti mara karta le dva člena: Nemčija Italija - Jugoslavija. Vprašanje Nemčije skušajo reševati dočim so do sedaj največ težav imeli s členom Italije Jugoslavija. Prav zato, ker Anglo - američanem mu je Tito poslal svojega poveljnika Sforza, prav zato je velikim rizikom dejal avgusta lanskega leta, da »Italija lahko dobe Trsta, prav zato začel načrtovati vprašanje kondominia, prav zato je privlečil v londonske sklepe, ki mu dejansko izročili vso cone« Sv. Nikolajem in Kopnem. Letos pa je Tito izjavil Sforzerju, da je pripravljn na celotni pogajanj prav na podlagi pogajanj med Sforzo in Yjem, t. j. na podlagi prejetivne glavnega dela cone B Italiji in glavnega dela cone B Jugoslaviji. Po drugi strani pa nas vsi manevri: Anglo-

(Nadaljevanje na 4. strani)

